

Večernik

Leto I. (VIII.), šte. 86

Maribor, torek, 16. avgusta 1927

»JUTRA«

Izhaja razun nedelje in praznikov vsak dan ob 16. uri
Račun pri poštnem ček. zav. v Ljubljani št. 11.409
Velja mesečno, prejemani v upravi ali po pošti 10 Din, dostavljen na dom pa 12 Din

Telefon:
Uredn. 440 Uprava 455

Uredništvo in uprava: Maribor, Aleksandrova cesta št. 13
Oglasi po tarifu
Oglase sprejema tudi oglasni oddelček »Jutra« v Ljubljani, Prešernova ulica št. 4

„Europa“ in „Bremen“ ponesrečila

Nemški letalci so se na poletu v Ameriko morali radi viharja na Angleškem predčasno vrniti v Dessau — „Europa“ razbita

Čeprav so ameriške vremenske poročila v soboto sporočila, da vlada ob ameriški obali zelo slabo vreme, so Nemci kljub temu v Dessau startali za polet čez Atlantsko morje v Ameriko.

Prvi se je dvignil ob 18.22 v Dessau »Bremen« s pilotoma Kochlom in Loosom ter spremljevalcem Hünenfelsem dom. Štiri minute kasneje je poletela še »Europa« s pilotoma Risticzem in Edzardom ter novinarjem Knickerbockerjem. Vsako letalo je tehtalo 3800 kilogramov in je imelo 2100 kilogramov bencina in 85 kilogramov olja. Smer poleta je šla preko Hannoverja, Anglije in Škotske čez morje. Še pred obema letalom, ob 17.45, se je dvignil spremljevalni veliki Junkersov aeroplani »G 31«, ki je nosil do Anglije zaloge hrane, posebno biskvita, čokolade, čaja in vode. Razpoloženje letalcev je bilo odlično, vremenske prilike v Nemčiji izvrstne. Pri vzletišču je bila zbrana velika množica ljudstva, ki je prirejala pilotom navdušene ovacije.

»Bremen« in »Evropa« sta krenila takoj proti zapadu. Ob 19.16 je spremljevalni zrakoplov »G 31« javil brezžično, da sta obe letali preleteli Braunschweig in vzeli potem smer preko Hannoverja proti Edinburghu na Irskem.

Med tem je nastala med Bremenom in Rotterdamom na eni, ter Anglijo na drugi strani težka nevihta. »Bremen« je zato krenil proti jugu, dočim je šla »Europa« proti severu, da bi preletela srednjo Anglijo in Orknejske otoke.

Osem volilnih škrinjic v Mariboru

Vlaganje kandidatnih list zaključeno

Rok za vlaganje kandidatnih list je potekel danes ob dveh popoldne.

Zadnje dni so se še potrudili kandidati treh skupin. V soboto popoldne se je po Ivanu Glogovšču, peku iz Arčič, Henriku Felserju, šoferju iz Krčevine in Alojziju Orizku, delavcu iz Maribora predstavil nekak »Republikanski blok«, ki je z velikim trudom z rdečo tinto spisal kandidatne liste. Kandidati so večinoma iz brežiške okolice.

Za tem »blokom« je prišel Zagorski s svojo »Gospodarsko listo«. »Nosi« jo sam, kandidati so pa večinoma iz Maribora in okolice. Od daleč je edini Laslo Krajčič, natakari iz Zagreba, ki kandidira za sreza Murska Sobota in Dolnja Lendava.

Lista JSDS (Bernotovec) in Delavsko-kmetijske republikanske bloka, t. zv. dekalistov (Gustinčičeva skupina) je sestavljena tako-le:

Nosilec liste: Vinko Möderndorfer, učitelj v Mežici.

Sreza Brežice in Ljutomer: Jakob Žorga, strojevodja, Ljubljana; nam.: Franc Weisbacher, zidar, Celje. — Sreza Konjice in Šmarje: Ivan Bizjak, čevljar, Celje; nam.: Engelbert Weimberger, steklar, Sv. Križ. — Sreza Maribor levi in desni breg: Andrej

Zrakoplovi so leteli z brzino 180—220 km na uro nad Severnim morjem.

Približno čez pol ure, odkar je plula »Europa« nad Severnim morjem, je pilot Risticz ugotovil, da motor ne funkcijonira. Zato se je takoj obrnil, krožil nekaj časa nad letališčem v Bremenom in se v soboto ob 21.55 spustil na tla. Ker je bila teža bencina in olja zelo velika, si je letalo pri spuščanju zlomilo eno krilo in propeler. Letalo samo je popolnoma neporabno, piloti pa so ostali k sreči nepoškodovani. Tak je bil tragičen konec »Europe«, ki se je pred dnevi vzdržala nepretrgoma nad 51 ur v zraku.

Risticz je, čim je pristal v Bremenom, izjavil, da je že nad Magdeburgom izgubil zvezo z »Bremenom«, ki so ga v soboto ponoči opazili nad Anglijo. Njegovim pilotom se ni niti sanjalo, kakšna usoda je doletela »Europa«. V nedeljo so opazili letalo »Bremen« nad Kingstownom, 5 milj jugovzhodno od Dublina na Irskem, potem pa so za njim izgubili vsako sled.

Šele kasneje je došlo poročilo, da tudi »Bremen« ni imel sreče. V sled velikega neurja na Angleškem se je moral obrniti in se vrniti v Dessau odkoder je odletel.

Prvi poizkus nemških letalcev, da bi premagali Atlantski ocean, se je torej popolnoma ponesrečil. Nedvomno bi Nemce, da se niso pravočasno vrnili, zadela ista usoda kakor Francoza Nungesserja in Collija, ki sta prva poizkušala poleteti iz Evrope v Ameriko.

Čanžek, žel., Maribor; nam.: Ignac Teršek, del. Guštanj. — Sreza Gornji Grad in Celje: Alojz Leskovšek, tajnik, Celje; nam.: Ivan Nemeč, kovač, St. Pavel pri Preboldu. — Sreza Murska Sobota in Dolnja Lendava: dr. Milan Lemež, odvetnik, Ljubljana; namestnik: Albin Hrast, kmet, Stična. — Sreza Prevalje in Laško: Drago Gustinčič, ing., Ljubljana; nam.: Fran Pencelj, kovač, Trbovlje. — Sreza Ptuj in Ormož: Marcel Žorga, strojevodja, Ljubljana; nam.: Štefan Lah, pek Celje. — Sreza Slov. Gradec: Peter Miroslav, rudar, Velenje; nam.: Josip Polanc, rudar, Velenje.

Lista brežiškega »bloka« je bila zavržena, lista Möderndorferja je dobila številko 7, lista Zagorskega pa 8.

Vrsta list in škrinjic v mariborsko-celjskem volilnem okrožju je torej sledeča: 1. SLS (nosilec dr. Korošec), 2. Radič, 3. Zadruga slovenska gospodarska lista (dr. Pivko), 4. Nemci (dr. Mühleisen), 5. radikali (dr. Ravnik), 6. SSJ (Petejan), 7. DKRB (Möderndorfer), 8. Zagorski.

Kandidatska poplava torej pada. Pri parlamentarnih volitvah leta 1920. je bilo 7, leta 1923—10, leta 1925—14 in sedaj je 8 volilnih škrinjic na voliških mariborskega volilnega okrožja.

Sokolski praznik v prleški metropoli

Ob krasni udeležbi Sokolov iz Slovenije in Hrvaške je bil v nedeljo otvorjen ponosni Sokolski dom v Ljutomeru

Ljutomer, 16. avgusta.

Napredna prestolnica Prlekije in Slovenskih goric, Ljutomer, je imela v soboto in nedeljo svoj veliki dan. Bil je to praznik, ko so privreli iz vseh krajev Slovenije in tudi iz bližnje Hrvaške Sokoli in ostala napredna društva čestitat ljutomerskemu Sokolu ob priliki otvoritve novega Sokolskega doma, središča nacionalne in demokratske vzgoje naroda.

Prihod in sprejem gostov.

Narava je tik pred sokolskim praznikom izmila prašne ceste, namočila presušeno zemljo in ohladila soparno ozračje, tako da so se blesketale, kakor pomlajene Slovenske gorice v večernem solncu, ko so prihajali v soboto z vlaki in vozovi prvi gostje v Ljutomer. Pri prihodu vlakov so pozdravljali možnarji došle deputacije in občinstvo, katero je sprejemal in pozdravljalo splošno priljubljeni župan mesta Ljutomer, predsednik pripravljalnega odbora dr. Stojan. Na kolodvoru prvi slavalok z napisom: Zdravo! mestne ulice vse v trobojnicah. Ker so bili hoteli prenapolnjeni, so sprejemali prijazni meščani tujece na zasebna prenočišča. Gostje so odšli po kratkem oddihu v posameznih skupinah v Sokolski dom, da si ogledajo novo ponosno stavbo najmlajšega mesta naše oblasti.

Ko se je stemnilo, se je razvila izpred Sokolskega doma lepa povorka v mesto. Na čelu mestna godba, ki je marljivo svirala pod vodstvom neumornega vodje g. Zacherla, nato domači in tuji Sokoli, člani, članice, naraščaj, zastopniki društev itd. Občinstvo je viharno pozdravljalo in klicalo Sokolom »Zdravo!« po vseh ulicah. Že v soboto zvečer se je videlo jasno, kako živi vse mesto isto dušo s Sokoli. V dvorani doma je sledila akademija s pestrim sporedom. Zlasti navdušeno je bil pozdravljen na odru pesnik Cvetko Golari, ki je recitiral svojo: Sokolskemu domu! Posebno lep značaj so dale sporedu akademije tudi naslednje točke: solo točka: Klarinet-klavir: g. Ali Mehmed, prof. kon servatorija v Budimpešti in g. Ivo Seršen, sopran čolo ga Elza Baukart in g. M. Zacherl, alt solo ga Vika Drvenik in koncertni komadi mestne godbe, ki jo je vodil oba dneva osebno g. Zacherl, ter telov. mariborskih Sokolice na bradlji, ki so jim sledili tudi člani. V nedeljo so prispeli z vlaki še mnogi udeleženci. Opaziti je bilo posebno častno število Orjunašev v krojih. — Člani Jugosl. akad. društev so se spomnili svojega častnega člana Franca Miklošiča in mu položili pred spomenik venec s trobojnicami. Sokoli pa so počastili grobove v Ljutomeru umrlih velikih sokolskih delavcev Joška Rajha in drugih.

V Sršenovem gaju so se zbirali kmečki vozovi vsi nad vse okusno okrašeni. Po tri ure daleč in več so prihajali kmetijski Sokoli in Sokolice v narodnih nošah-na vozovih v Ljutomer.

Veličasten sprevod.

Ko so z dopoldanskim vlakom prispeli še zadnji udeleženci, zlasti iz

Maribora, se je formiral sprevod, ki je krenil izpred Sokolskega doma skozi mestne ulice. Med pokanjem možnarjev, mahanjem meščanov z zastavicami iz oken in vzklikanjem pasantov Sokolstvu je prispela na čelu spreveda v mesto sokolska konjica z mariborskimi fanfarami. Sledila je mestna godba, šest sokolskih praporov iz Maribora, Celja, Središča, Ljutomera in nekaj naraščajskih, dalje veržejska garda s puškami, četa Orjuna s štirimi prapori, sokolska godba iz Varaždina, Sokolice, Sokoli in naraščaj, — 50 — kmetijskih jahačev v narodni noši na iskrih konjih, vrsta kmetijskih voz in civilno občinstvo. — Neizmerno lep vtis so napravili na goste vrli kmečki murskopoljski jahači in originalne skupine na vozovih.

Pred Sokolskim domom.

Ko se je sprevod povrnil pred Sokolski dom, se je izvršila slovesna otvoritev nove napredne trdnjave. Na stopnišču pred glavnim vhomom se je pojavil znani sokolski delavec in organizator g. Avgust Lukačič, postajenačelnik ljutomerski in predsednik gradbenega oddelka za Sokolski dom. Pozdravil je imenoma vse delegacije in zlasti kmetijsko ljudstvo ter izročil starosti g. Baukartu novo zgrajeno sokolsko zavetišče. Starosta je z lepimi besedami sprejel novo stavbo, nakar je prvi čestital Sokolu na uspehu domači župan dr. Stojan. V imenu mariborskega Sokola je prinesel pozdrave dr. Kovarčič, v imenu jugoslovanskih Sokolov s Hrvaškega pa je imel krasen pesniški govor dr. Svoboda iz Varaždina. Za Orjuno je spregovoril dr. Irgolič, za mariborsko Sokolsko župo dr. Šalamun. Godba je zasvirala himno, veržejska garda je izstrelila salvo in ob 12.30 so se odprla vrata v dom. Med sviranimi varaždinske sokolske godbe na galeriji se je dvorana napolnila do zadnjega kotička.

Popoldanska telovadba, ki se je vršila na lepem telovadišču za novim domom, je bila vrlo lepo obiskana. — Vsem udeležencem pa ostanejo ljutomerski sokolski prazniki gotovo v najlepšem spominu.

Naj živi, cvete in raste napredna metropola Prlekije!

Bančni podravnatelj Kunej — umrl.

Danes zjutraj je v Celju umrl po kratki in težki bolezni splošno priljubljeni podravnatelj celjske podružnice Ljublianske kreditne banke g. Anton Kunej v najlepši moški dobi 36. let. Iskreno sožalje vsem od težke izgube prizadetim. —

Nesreča zdravnika pri izvrševanju poklica.

Zdravnik iz Sv. Jurija ob Pesnici dr. Franjo Čeh, ki se je včeraj s košesom vozil k nekemu bolniku, je padel tako nesrečno, da si je zlomil desno nogo. Prepeljali so ga v mariborsko bolnišnico. —

Čitajte Večernik!

Naše neodrešene pokrajine

K italijanizaciji priimkov. Tržaški »Piccolo« je pisal na dolgo o vprašanju poitalijančevanja priimkov. Hudo mu je, da je bilo doslej vloženih tako malo prošelj. Pravi pa, da nihče ne bo prvi, da marsikak noče izpremeniti spoštovanega priimka svojega očeta, nekateri niso pri volji, da bi izpremenili svoj priimek, pod katerim je znana njihova tvrda. Preveč pomislekov. Tržaška komisija si včasih beli glavo, kaj naj stori s kakim barbarskim priimkom, ki se ji zdi posebno neroden. Tako ni vedela, kaj naj počne z priimkom »Andlovitz« in meni, da bi bil poitalijančen najboljši z »Andlovi«. Na prefekturi je uradnica, ki se piše »Pöschl«. Kaj je to, kako pretvoriti po italijanski ta priimek? Na pomoč je prišla razglednica, ki jo je pisal prefektorni uslužbenec, Napolitan, z dopusta in jo naslovil na gospodično »Pesce« (riba). Dr. Pulgher je hotel postati latinski »Pulcher« (vesel), ali komisija ga ni hotela pretvoriti v »Puleri«, kakor da bi ne bil za priimek Pulcher dovolj čeden človek. Dr. Pulgher se je pravdal s komisijo in zmagal ter sedaj ponosno po Trstu koraka kot »Pulcher«.

Poštno poslopje potrebuje Gorica. Prostori, kjer so še vedno nastanjeni poštne uradi, so pretesni, pomanjkljivi, redna in točna služba je nemogoča, uradniki so pravi mučeniki, nezdravo je bivanje v starem, razpadajočem poslopju. Tako piše fašistično glasilo, ki hoče imeti v Gorici novo poštno palačo v središču mesta, dasiravno dobro ve, da ga še dolgo ne bo. Ker je potreba nujna in vse prebivalstvo godrnja, se je zavzel za stvar tudi fa-

šistični list, češ, glejte: mi fašisti se brigamo za vse! Res je, da v vsako reč vtaknejo svoj nos, ali mislijo vedno le nase. Fašistična organizacija potrebuje za svoje življenje ogromno denarja. Zato ga pa ni za nujne splošne potrebe in tako ga ne bo tudi za poštno palačo v Gorici.

Stekleničico živega srebra je izpila Marija Brajac na Reki iz strahu pred zaslišanjem v procesu proti nekemu bivšemu uradniku pri »Genio civile«. Prepeljali so jo takoj v bolnico in tam jo izprašujejo, zakaj se je hotela usmrtiti.

Raznovrstnega žita, pšenice, koruze, rži, ovsu in ječmena se je pridelalo v Julijski Benečiji 1925. leta 629.000 kvintalov, lani pa 836.120. Fašistični »Il Popolo di Trieste« je vesel tega rezultata in omenja opravilno izreden trud našega kmetovalca za povišano produkcijo žita. O tej stvari naj bi v deželni fašistični vodilni razmišljali malo globlje in poslali naj bi rimski vladi poročilo, kako priden poljedelec je »drugorodec«. Trebalo bi ga lepo podpirati in ravnati z njim v vsakem oziru kot s kulturnim človekom.

Znamenit ameriški rokoborec je Tržčan de Kuhacevich. Nastopa pod pseudoimenom De Kuk. Fašistični listi ga ne morejo prehvaliti in Tržčani vabijo Kuhačeviča, zvestega sina tržaškega mesta, naj se vrne domov, da si pribori ime prvega borca Italije. Na raznih poljih se udejstvujejo v korist Italije potučeni »drugorodci«. Zato je treba hiteti z asimilacijo, da bodo Julijske potučenci prednjačili v borbi za vedno večjo slavo Italije!

Živahni prazniki

Nedelja in praznik sta potekla v razigranem razpoloženju. Že v soboto po poldne so Mariborčani trumoma zapuščali mesto, da se oddahnejo v okoliških krajih, ki so oživeli in nalikovali na živahna letovišča.

Pohorje je posetilo rekordno število planincev. Že v soboto sta bili Mariborska in Ruška koča prenapolnjeni. Nedeljski posetniki pa so se morali zadovoljiti s prenočišči na senu. Mariborska koča in nje okolica dobiva vedno bolj obilje mednarodnega letovišča.

Razen Zagrebčanov in številnih Srbov jo stalno posečajo avstrijski gostje, ter planinci drugih narodnosti. Minula dva dni je pasiralo 175 gostov, ki pa so morali nadaljevati pot, deloma pa se vrniti tudi v mesto. Na Ruški koči ni prazen niti kotiček, preko praznikov pa je bila tudi koča na Klopnem vrhu prenapolnjena. Treba bo misliti na povečanje sedanjih letoviških torišč, kajti radi stalnih gostov, ki napolnijo vse prostore, so domači planinci v mnogem prikrajšani.

Mnogo meščanov je s sobotnimi in nedeljskimi vlaki odhitelo na ljutomerske sokolske slavnosti, o katerih poročamo na drugem mestu. Znatnega obiska s strani Mariborčanov so bili deležni tudi Bistričani, ki so priredili v tamkajšnjem konališču veliko veselico, ki je nad vse dobro uspela, čeprav je nagajivo vreme že v soboto skalilo in shladilo Dravo.

V mestu so se vršile tri prireditve. Največjo pozornost so vzbudile kozaške dirke na Teznu, katere je posetilo obilo občinstva. Poštariji so priredili pri Gambriinu vrtno veselico. Delavsko kolesarsko društvo pa je imelo veliko slavo v »Unionu«. Tudi poslednji dve prireditvi sta bili dobro obiskani. Sportniki, v kolikor niso odšli v gore, so prišli na račni na tenis igriščih »Maribora« in »Rapida«, kjer se je odigraval turnir za prvenstvo Slovenije nogometno moštvo »Maribora« pa je gostovalo v Celju.

Oba preta luncu so torej Mariborčani temeljito razbili in razvedrilo in se vrnili domov s kulturno delo, ki jih čaka v tekočem in za dan krajšem tednu.

Rokovnjac Blaž in njegovi tovariši

Zle posledice slabe tovarišije.

Nedavno smo poročali o 14letnem organizatorju-vlomilcu Blažu Walderju, ki je izvršil v Mariboru in okolici okrog 15 drznih vlomov in tatvin v družbi mladih dečkov, ki so mu pri vseh zločinskih akcijah zvesto služili. Pri poslednjem vlamu, ki ga je izvršil v stanovanju svoje matere, je bil aretiran in izročen sodišču, kjer ostane v zaporih, dokler policija ne zaključi preiskave. Pričakovalo se je, da bodo njegovi sodružniki iz strahu mirovali, toda včeraj je bil na Aleksandrovci cesti števil. 14 zopet izvršen vlam na podstrešje kjer so vlomilci pokradli razne predmete katerih vrednost še ni ugotovljena. Kmalu po vlamu so bili prijeti štirje storilci — vsi šoloobvezni dečki, ki so se klatili v družbi izprinenega Blaža, ki je pridno vodil svoje tovariše v kino, kjer so z veliko vneto študirali drzne atrakcije in zločinske talente ameriških akrobatov. Razen tega jim je dajal iz lastnih izkušenj teoretski pouk in jih s praktičnimi vajami uvajal v skrivnosti vlomilskih, tatvinskih in drugih zločinskih tajnosti. Aretirana četvorica priznava tatvino in tudi nekatere druge vlome, ki so jih izvedli še pod vodstvom zloglasnega Blaža, ki je gotovo že danes popolnoma dozorel za izvedbo najhujšega zločina.

Zanimivo je, da se je vseh pohodov udeleževal tudi neki 10letni dečko. Sreča, da je policiji uspelo tako hitro razkrinkati tolpo mladih zlikovcev, ki bi pod rafiniranim vodstvom glavarja Blaža v najkrajšem času postali strah in trepet mesta in okolice. Tako pa se pričakuje, da bo primerna kazen otroško izprijenost izbila iz mladih glav in zapeljano deco vrnila v solidno življenje, dočim za Blaža ni nikakega upanja. —

KINO UNION telefon 329
danes in do petka

Orlakove roke

Najboljši Konrad Veidt film. 6a

Mariborski in dnevi drobiž

Obletnica smrti kralja Petra

Danes, 16. avgusta je poteklo šest let, odkar je za večno zatisnil oči blagopokojni kralj Peter I. Veliki Osvooboditelj, ki je ujedinil pod svojim žezlom v enotno, močno narodno državo ne samo srbsko, temveč tudi hrvatsko in slovensko pleme troimenega naroda, čegar ujedinjenje je najboljši jamstvo za mir v Srednji Evropi. Slava spominu velikega in našega prvega narodnega vladarja! —

Preselitev uradov oblastnega odbora.

Preteklo soboto so se preselili uradi oblastnega odbora iz dosedanjih prostorov v Kazini oziroma velikem županstvu v oblastno vilo Vrazova u. 5, ki so jo pretekli teden izpraznile še zadnje tam stanujoče stranke. —

»Grafika« v Mariboru.

V nedeljo popoldne je prispelo v Maribor pevsko društvo »Grafika« iz Ljubljane in je bilo od številnih tukajšnjih stanovskih tovarišev prisrčno sprejeto in pozdravljeno. Po ogledu mesta se je vršil zvečer v »Ljudskem domu« koncert, nakar se je razvila nepriljena zabava. »Grafika« je s svojim krasnim zborom navzoče naravnost presenetila. V ponedeljek so si gostje ogledali elektrarno v Fali, nato pa se po izletu v Marijo Puščavo, vrnili v Maribor in zvečer odpotovali zopet v Ljubljano. —

Kozaške tekme

V nedeljo popoldne na Teznu so bile dobro obiskane ter so dosegle veliko občudovanje in priznanje. Kozaki generala Pavlečenka so na potu na Dunaj. Vse točke so pokazale pristno staro-rusko kozaško šolo največje spretnosti in prirodne elegancije. Gledalec je dobil dovršeno sliko kozaškega življenja v vojni in miru. Videl je, kako kozak naskokuje, bije in seka, z lahkoto premaga najtežje ovire in zapreke ter rešuje ranjene vojake iz najhujšega bojnega meteža. Tem slikam so sledili prizori iz bojnega odidha in miru — kipeče življenje v lepi harmoniji. — Nagrade so bile priznane sledečim mariborskim damam: 1. Ivani Klohučar. 2. Lizi Spes. 3. Danuši Vodeb. 4. Ruži Lukovič. 5. Katici Furer. —

Samomor v Magdalenskem predmestju.

Nesrečnež, ki se je v petek zvečer blizu Magdalenskega parka vrgel pod lokomotivo, je bil v Mariboru slišno znani trgovski zastopnik Fr. Rainer. Kaj ga je pravzaprav gnalo v strašno smrt, bo ostalo nepojasnjeno. Gmotnih in posebnih skrbi gotovo ni imel. Nedavno je še stanoval v novi Beraničevi hiši na trgu kralja Petra. Uro pred strašno smrtjo so ga še videli v neki gostilni Magdalenskega predmestja. Sam je sedel in ko je natakarcica hotela prižgati luč, je dejal, da ni treba... Pokopali so ga včeraj ob pol 6. uri popoldne na nobreške pokopališču. Tragična usoda znanega moža je vzbudila splošno sočutje. —

Razne nesreče.

V tovarni Swaty zaposlena 46letna Amalija Klajnšek, si je vsled nesrečnega padca poškodovala levo roko. — 16letni pisarniški pripravnik, Albert Trstenjak se je tako nesrečno vozil s kolesom, da je moral radi poškodbe desne roke v bolnico. — Pri delu se je po licu in glavi ranil 39letni mizar Jožef Maček, uslužben pri podjetju Baizer. —

Obmejni komisariat in samomor ob magdalenskem parku.

Komisariat železniške in obmejne policije v Mariboru nam sporoča da ne odgovarja dejstvu, da je na kraj nesreče poslal komisijo z zdravnikom policijski komisariat ki pa je moral prepustiti preiskavo obmejnemu komisariatu. Obmejni komisariat je nasprotno sam takoj uvedel tozadevno preiskavo in pozval zdravnika. Območje obmejnega komisariata pa je z ministrsko uredbo natančno ugotovljeno in je po večkratnih kompetentnih sporih od predstojnikov že ponovno urejeno. —

Prazna stanovanja

Stanovanjsko sodišče v Mariboru razpisuje oddajo sledečih stanovanj: 1. Koroščeva ul. št. 34 I. 4 sobe, kopalnica, kuhinja in pritlikline od stranke Ivana Favaj. 2. Tržaška cesta št. 53, pritlikline, vila »Mirni dol« 3 sobe, kopalnica, kuhinja in pritlikline, od stranke Antona Razinger. Grajska ul. št. 2 I. 1 soba in kuhinja, od stranke Vinka Pukšič. 4. Mlinska ul. št. 33, dvorišče, 1 soba z štedilnikom, od stranke Josipine Selinšek. 5. Koroška c. 18, dvorišče, 1 soba z štedilnikom od stranke Ivana Plohl. 6. Židovska ul. št. 12, dvorišče, 1 soba s štedilnikom od stranke Antona Medved. 7. Studenci, Kralja Petra c. 28, 1 soba in kuhinja, pritlikline od stranke Feliksa Šlag. 8. Studenci, Frankopanova ul. št. 6, 1 soba in kuhinja, od stranke Ervin Švejšda. 9. Studenci, Cankarjeva ul. št. 9, 1 soba in kuhinja v podstrešju od stranke Ludvika Frankovič. 10. Slovenska Bistrica št. 110 I. 1 soba s štedilnikom od stranke Roze Wesiag. 11. Sv. Lovrenc na Poh. št. 15, 1 soba in kuhinja v podstrešju od stranke Jakoba Stopajnik.

Prošnje za dodelitev teh stanovanj je vložiti najkasneje do četrta, 18. tm. opoldne. —

Maribor dobi novo drevesnico.

Znani drevesničar Ivan Dolinšek je kupil med Kamnico in Mariborom ležeči Cizlov objekt, kjer hoče osnovati novo drevesnico, ki bo gotovo služila v prospeh našemu svetovno znamenemu sadjarstvu. —

Ugrabljeno dekle.

Pri nas ni v navadi, da bi ljubimec pred poroko ugrabil dekle in je odpegljal na svoj dom, vendar je mladi Franče Pavlič, izvošček Delavske pekarnice pred dnevi prisilil svojo 18letno ljubico Marijo F. iz Košakov, da je zapustila dom in stariše in pobegnila v Maribor. Svoj plen je Franče skrival v mestu več dni, ko pa so postala tla prevročna, je dekleta odvedel v Konjice na svoj dom. Stariši Marije so več dni brezuspešno poizvedovali za svojo hčerko, končno pa jim je uspelo, da so doznali za njeno skrivališče. Z orožniško asistenco so privedli zbegano dekle iz Konjic zopet v Košake. —

Tatvine.

V nedeljo in na praznik je policija imela polne roke posla. Razen razgrajčev in pretepačev je bilo aretiranih več oseb, ki so osumljene manjših tatvin, v največ slučajih pa so storilci neznani. — V Radvanju je Liza D. pokradla svojemu stanodajalcu raznega blaga in perila v vrednosti 860 D. Neki drugi stranki pa je odnesla razne predmete v vrednosti 410 Din. Večino ukradenih stvari so našli pri preiskavi v njenem stanovanju. — Na Meljski cesti št. 56 je hlapcu Filipu Raku iz hleva neznan storilec izmaknil nove čevlje, vredne 200 Din in cajgaste hlače vredne 90 Din. — Pri trgovcu Arleiterju je bilo vlomljeno v skladišče na Radvanjski cesti. Neznani storilci so razbili dve šipi v oknu in pokradli raznega blaga v znesku 9585 Din. Preiskava doslej še ni imela uspeha. —

Tatvina kolesa.

Včeraj je bilo Francu Oblaku iz Loške ulice ukradeno iz restavracije »Union« novo dvokolo znamke »Styria« št. 661013, vredno 2800 Din. —

Opozarja

se na današnji oglas tvrdke Ženko Hribar, Celje, Slomškov trg 1 (pri farni cerkvi), ki je otvoril na novo svojo trgovino pletenin, z veliko tovarniško zalogo vseh vrst pletenih izdelkov. 738

Kavarna Evropa

od danes naprej novi kabaretni spored. 779

Dr. Jože Sekula

zopet ordinira na Koroški c. 15. 778

KINO APOLO.

Ne zamudite.

Nevesta viharja

Leatrice Joy in Percy Marmont v krasni drami izredne vsebine in silnega dejanja.

Milijonarji na počitnicah

Bogataš, ki nima denarja — Bogatini — Čudaki

Pariški list »Quotidien« prinaša značilne slike in skice iz francoske rivijere ter opisuje med drugimi tudi milijarderje in milijonarje na počitnicah.

Med bogatini je takoj vidna razlika med nekdanjimi in sedanjimi, med stari in novimi. Povoini bogataš je več ali manj kolektivni tip, stari predvojni bogataši imajo pa malo skupnih črt in so večinoma prav originalne prikazni. Star gost francoskega letovišča Deauville je bankir Henri Rotschild. Ta se pripelje na letovišče s svojo ladjo, v kateri tudi stanuje. Ves dan stopica po letovišču naokrog v nekakšni mornariški obleki. Zabava, kateri se s pravo strastjo udaja, mu je fotografiranje. Od samega veselja se reži, če se mu gruč mladih deklet postavijo pred aparat. Zvečer prireja na svoji ladji zabave, ki se končajo redno z igranjem. Velik bogatin igra in igra, a se vidi, da je igra zanj mrtva, ker je ves denar, ki pride na mizo, zanj najmanjši drobšč. Ker nima potrebe dobiti, se mu tudi ne posreči izgubiti. Ko se igra začne, položi nekaj tisočakov predse in ta denar navadno izgine, če je v igri tudi dobil, ker se vedno znajde par mladih dam, ki imajo na jeziku: »Gospod baron, dajte mi vendar toliko in toliko!« Baron daje brez pomisleka, dokler ne razda vsega, kar je pripravil za igro. Za več je pa gluh ko stena.

Druga enako težkega bogatina se čisto vidi, kako za kakim stebrom na roki prešteva nekoliko frankov. Šteje in šteje ter zmajuje z glavo. Kaj vendar delate? Saj imate bank, da sami ne veste koliko. Številke izpod milijona pri Vašem premoženju sploh ne igrajo nobene vloge. Sedaj pa štejete in štejete par frankov. Da, da, bogat sem res — odgovarja bogatin — a denar nimam — odgovori in

se zgubi v park, da za kakim drevesom zopet prešteva par frankov.

Mnogi veleindustrijski »kralji« pripeljejo seboj na letovišče tajnike, stenografe in uradnike ter delajo, kakor v svojih birojih Londona ali New Yorka. Med milijarderji in milijonarji je vse polno čudakov.

Najbolj kuriozni so skopuhi. Kanadski veletrgovec tobaka z 60 milijoni na mesec hodi daleč ven iz letovišča v najmanjšo brivnico, da mu ni treba dati napolnjenih. Njegov vreden tovariš kupoje najcenejše srajce ter ne da nikdar prati perila. Novo srajco obleče, ko je dovolj umazana, jo pa vrže proč. Tretji je vzel seboj do 20 najdražjih oblek, hodi pa ves čas v eni in isti ter nima denarja za pošteno kravato. Četrti ima seboj par avtomobilov, če ga pa zaloti ploha, se za ves svet ne posluži avtotakse. Rajši se stisne pod kap kake hiše. Največ je to, da si privoščijo avtobus, zleze pa v najnižji razred.

Zanimivi so tudi oni, ki ne morejo trpeti, da bi bil še kdo drugi bogat. Lastnik ladje, gradov, palač in velepodjetij v dveh delih sveta se je bridko pritožil: »Poglejte vendar tega kanadskega tobačnega trgovca! Ta svinja ima tri avtomobile, velikanska posestva in dva milijona lahko porabi na dan. Boljševik bi človek lahko postal!«

Smešne predstavlja neki »kralj železa«, ki se za ves svet ne dvigne iz postelje pred četrto uro popoldne. Na vprašanje, zakaj, odgovarja: »Za to, da vem, da sem na počitnicah.« Druzi si v vsaki slaščičarni nekaj kupi. Ko ga vprašajo, če ima slaščice tako rad, pravi: »To ravno ne. Spominjam se pa na čase, ko si kaj takega nisem mogel privoščiti in zato kupujem.«

Tako gre naprej v pisano-groteski vrsti. Ubogi bogatini!

Evropa — Amerika

Afera Sacco-Vanzetti je izzvala nepričakovano velik spor med Evropo in Ameriko ter globoko poglobila jež med svetom stare kulture in svetom modernega tehničnega ustvarjenja in združenega bogastva. Po Evropi kroži nepregledna množina karikatur in satir na račun Amerike, Amerika pa v svojem razburjenju čisto tudi zelo neokusno naglašča, da je Evropa njen dolžnik in da Evropejci niso upravičeni za kritiko, ko so na svoji stari zemlji zagrešili že toliko neumnosti in gorostasnosti.

Očitaneje dolgov zavrača Evropa v splošnem kot veliko neokusnost, ki Ameriki ne more koristiti posebej se še pa, zlasti v Franciji, razvija veliko ogorčenje, ki se je že večkrat pokazalo pri pregledovanju medvojnih računov. Mnogi francoski listi danes zopet s pikrim sarkazmom pišejo kako Amerikanci odrekajo vsako vrednost mirnemu francoskemu vojaku, dočim trgovatno terjajo dolarje za svoj plašč in za škornje, v katerih je umrl na bojišču za skupno stvar.

Kar se pa tiče evropskih blodenj in napak, je treba upoštevati dobo in okolnosti v katerih so se dogodile. Današnja Evropa upravičeno povdarja, da je v njej nemogoče, da bi se ljudi — krive ali nedolžne — leta in leta vlačilo na morišče pa zopet nazaj, pustilo jih v neprestanem smrtnem pričakovanju ter tako smrti dodalo sedemletno agonijo. Naj je inkvizicija kaka druga evropska grozota ljudi še tako mučila, kaj takega pa le ni poznala.

Med karikaturami in satirami na rovaš Amerike je mnogo takih, ki ironizirajo ameriško nakupovanje slavni umetnin po Evropi, kopiranje običajev in navad starih evropskih rodov brez izbire in okusa v mnenju, da so dolarji na ta način pridobili vso evropsko kulturo. Vsled prevelikega zapanja v moč dolarja nazivajo mnogi evropski listi Ameriko — Dolarijo. Nekki pariški list je začel primerjati lica ali značaje velikih svetovnih mest. V kratkih potezah je zaključek njegovega primerjanja:

Pariz je duh in okus. Po duhu in okusu se ravna prebivalstvo tega mesta tudi v najtežjih časih. Ko je Gambetta pozival dobrovoljce na obrambo, so ga vprašali, kaj bo, če se mu to ne posreči. »Po vsem svetu bo pač lakota prišla v navado« je odvrnil. Ker so ga začudeno gledali je še dodal: »Ker bo lakota v Parizu moda«. Po Parizu se slava umetnikov raznese z neštetiimi duhovitimi anekdotami, če pa v New Yorku koga proslavljajo, potem razlagajo, da je na dan, na uro, minuto in sekundo dobil toliko in toliko dolarjev. Amerika hira kulturno pod vladno dolarske aristokracije brez tradicije.

Tiara in fes

Egiptovski kralj Fuad I. je bil vseh vrst in lani je bil ustanovljen zoteden dni gost italijanskega kralja, za ključek njegovega bivanja v Rimu je pa tvoril sprejem v Vatikanu. Kralj Fuad je uvedel v Egiptu popolno versko toleranco. Po njegovi deželi delujejo svobodno katoliški redovniki vseh vrst in lani je bil ustanovljen zopet nov katoliški vikarijat v Suez. Po vsem tem bi človek mislil, da je šlo s sprejemom pri Vatikanu vse gladko. Temu pa ni bilo tako. V Kairi so pred kraljevim odhodom sestavili natančen program, vse so dobro premislili, a kakor je že slučaj pri tehtnem premišljevanju, so le na nekaj malega, a prav važnega pozabili. Malo je manjkalo, da vsled te pozabljivosti egiptovski kralj ni videl Vatikana od znotraj. Ko je bilo s papeškim komornikom že vse dogovorjeno glede sprejema in spremstva in je komornik vstal, da se zadnjič pokloni pred impozantno kraljevo postavo je naenkrat obvisel njegov pogled na — fes. Komornik osupne, odreveni. — Kralj kot mohamedanec se ne sme odkriti, papež s tino ali baretom na glavi pa ne sme nikogar nokritega sprejeti. — Kaj sedaj? Kralj ne more izdati zakona, da se lahko vsi Egiptčani ob posebnih prilikah odkrijejo, Vatikan pa tudi ne more kršiti starodavnih ceremonij. Kralj, kakor je modern in tolerant, ni hotel brez fesa in je končno Vatikan napravil izjemo.

Žrtve madžarskega režima

V Budimpešti se je ustrelil bivši glavni in odgovorni urednik od Horthy jeve vlade prepovedanega lista »A Vilag« Emerih Purjesz. Iz izjav prijateljem in iz par pisem, ki jih je zapustil, je jasno, da je šel v smrt, ker ni mogel več živeti pod terorističnim režimom, ki zatira demokracijo in preganja vse resnično demokratične in pravico-ljubne ljudi.

Na madžarski meji so zaprli voditelja madžarskih demokratskih republikancev Emeriha Beera. Beer je bil pred leti zaprt v Budimpešti in sicer v tako škandalozni luknji, da bi bil kmalu oslepel. Iz bolnišnice, kamor so ga končno le poslali, se mu je s pomočjo prijateljev posrečilo pobegniti. Bežal je v Pariz, kjer je ustanovil madžarsko sekcijo Lige za človečanske pravice. Nedavno je pa prišel iz Pariza na Dunaj in se je javil pri madžarskem konzulatu. Meni da je bil mnenja, da je doma teror že pojenjal. Odpeljal se je z Dunaja proti Madžarski s prvim vlakom in na prvi madžarski postaji so ga že čakali madžarski orožniki. Prijateljem, ki so ga na Dunaju svarili pred vrnitvijo, je dejal, da je treba rojakom, ki živijo pod diktaturo, pokazati, da ječa, ki muči telo, ni najstrašnejše. Menil je, da bo vse, kar bo še moral prestati, najboljša propaganda za demokracijo.

Iatvina voza in konja

Voznik neke velike dunajske prekalnevalnice je vozil blago svoje tvrdke od prodajalne do prodajalne. Ko stopi iz prve, kjer je blago oddal, mu pride nasproti neki človek s poročilom, da ga je tvrdka poslala, naj hitro zapelje v sosedno ulico številko in toliko, kjer bo od dr. Rosnerja prevzel neki paket za tvrdko. Voznik takoj požene ter se ustavi pred označeno hišo. Stopi v vežo, poišče portirja in vpraša po dr. Rosnerju. Portir mu objasni, da stanovalca tega imena sploh ni v hiši. Voznik nekaj časa razmišlja, potem pa stopi ven, kjer v veliko začudenje opazi, da ni ne voza, ne konja. Slepjar je stopil za njim ter odpeljal voz, na katerem je bilo preko 500 kil mesa in klobas.

Roparski napad z zastrupljenim šopkom

Iz Solnograda poročajo o roparskem napadu, ki bi bil precej nenavaden celo za velikomestno razbojniško kroniko. V prodajalni nekega trgovca v Bischofshofnu so našli na tleh prodajalko v globoki nezavesti. Po dolgem obujanju k življenju si je prodajalka toliko opomogla, da je izpovedala, kako sta prišla v prodajalno dva moška, od katerih ji je eden pomolil pod nos večji šopek cvetlic. Še vsa začudena, kaj naj to pomeni, je zgubila zavest in se zgrudila na tla. Kaj pomeni, se je takoj videlo ob odprti in izropani blagajni. Prodajalka kaže vse znake zastrupljenja z vdihavanjem še negotovljenega strupa ali strupenega plina.

Smrt slikarja Nikolaja Vadasza

V Parizu je umrl znani madžarski slikar Nikolaj Vadasz v 46. letu starosti na jetiki. Pokojni slikar je užival velik sloves kot portretist. Med vojno je slikal vladarje in vojskovodje centralnih sil, po vojni se je pa naselil v Parizu, ki mu je postal druga domovina. V Parizu se je proslavil kot risar in portretist žensk in ni nobenega modnega lista brez njegovih finih rizb in skic.

Rimski muzej v Angleški banki

Kakor že znano so pri prekopavanju temelja za razširjenje glavne palače Angleške banke v Londonu našli na številne ostanke iz starorimske dobe. Sčasoma so starorimskih ostankov toliko izkopali, da bodo uredili v bančni palači poseben staro-rimski muzej. — Starorimski ostanki so vseh vrst, od orožja do najmanjših hišnih in kuhinjskih predmetov je vse zastopano poleg velikega številnega lepoticija. Profesor Marton, ki urejuje muzej, poroča v nekem londonskem listu podrobno o posameznih predmetih, ki so prav dobro ohranjeni. Tako so n. pr. sandale iz leta 127 po Kristu, stare torej 1800 let, po mazanju z oljem tako mehke, da bi se dale nositi.

Sport

Prvo kolo za srednjeevropski cup

Naša reprezentanta poražena.

V nedeljo se je odigralo prvo kolo za srednje evropski cup, v katerem sta naša reprezentanta Hajduk in BSK podlegla. Hajduk je v boju z dunajskim Rapidom vzdržal le prvi polčas (1:1), v drugem polčasu pa je doživel nepričakovano katastrofo. V 45 minutah so Dunajčani v elegantnem stilu dosegli 7 golov in našega prvaka odpravili z 8:1.

BSK je dosegel častnejši rezultat proti Hungariji. Podlegel je v razmerju 4:2.

Sparta (Praga) je porazila Admoro (Dunaj) v razmerju 5:1 (1:0), tekma med praško Slavijo in budimpeštanskim Ujpest pa se bo vršila v nedeljo v Budimpešti.

Atletiki Celje: SK Maribor 5:4 (2:3).

V nedeljo popoldne je gostovalo v Celju moštvo ISSK Maribora in kljub dobri igri podleglo Atletikom, ki so igrali z veliko srečo. Stalne premoči Maribor ni znal izkoristiti. Usodna pa je bila pregrupacija moštva v drugem polčasu. Odločilni gol rezultira iz autogoala, ki ga je zakrivil levi branilec. Vrtar Maribora je imel izredno slab dan. Rezultat sicer ne odgovarja niti poteku niti močem nasprotnikov, dokazuje pa, da manjka napadu potrebna odločnost. Sodnik gosp. Ochs slab.

Lawn-tennis turnir za prvenstvo Slovenije

Včeraj je bil dokončan teniški turnir za prvenstvo Slovenije, ki se je tri dni odigral na igriščih ISSK Maribora in »Rapida«. Dobri organizaciji prireditelja SK Maribora in ugodnemu vremenu se je zahvaliti, da je prireditvev potekla v vzornem redu.

Že prvi dan turnirja je bilo opaziti premoč mariborskih sportnikov nad dosedanjimi prvaki iz Ljubljane. Zadnji dan turnirja pa so uspehi domačinov Ljubljančane popolnoma potisnili v ozadje. Uspelo jim je, da so z velikim drudom priborili eno tretje mesto.

Izid tekmovanj je sledeči:

Mešane dvojice: 1. Hitzl—Hitzl, 2. Schweighardt—Leyrer, 3. Ravnikar—Bleiweiss in Holzinger—Holzinger.

Dame posamezno: 1. ga Schweighardt, 2. gdč. Hirtl, 3. gdč. Graselli.

Gospodje posamezno: 1. Leyrer, 2. Hitzl, 3. Gasparin in dr. Blanke.

Gospodje v dvoje: 1. dr. Blanke—Hitzl, 2. Holzinger—Halbert F., 3. Halbert W.—Riebach.

Za pokal »Marburger Zeitung«.

Po dosedanjih igrah, ki pa še niso končale je zasedba mest sledeča: 1. Hitzl, 2. Gasparin, 3. dr. Blanke. Zadnje igre, katerih se bo udeležil tudi lanskoletni zmagovalec g. Leyrer, pa se bodo odigrale dne 28. t. m.

Po zaključnem turnirju se je vršil v hotelu »Meran« banket na čast odličnih gostov. V imenu prireditelja SK Maribora je pozdravil udeležence dr. Verstovšek in častital zmagovalcem, nakar je dr. Stamol razdelil dragocena darila. Po pozdravnih nagovorih pred sednikov ostalih klubov in drugih oficijelnosti, se je vršila prijetna zabava.

Otvoritev telefonskega prometa z Madžarsko.

Med Slovenijo in Madžarsko je bil 6-tvorjen telefonski promet, in sicer med Ljubljano in Budimpešto in Nagykanizso, med Mariborom in Budimpešto, Nagykanizso in Vasvarom, končno med Ptujem in Nagykanizso. Pristojbina za enoto navadnega pogovora od treh minut znaša v relacijah Ljubljana—Budimpešta in Maribor—Budimpešta Din 39.60 v relacijah Ljubljana—Nagykanizsa, Maribor—Nagykanizsa in Maribor—Vasvar Din 28.05, v relaciji Ptuj—Nagykanizsa pa Din 32.10. Pristojbina za pozivnico je 1 tretina pristojbine za navaden pogovor. —

E. G. Brat:

Ugrabljeni milijoni

Roman ameriškega Jugoslovca. 85

In najeli so tri jinrikše, vozičke na dvoje visokih kolesih, ki jih vozijo džini, do pasu goli Japonci bosih nog. In džini tečejo drug za drugim v najhujšem diru iz ulice v ulico... dolgo... neverjetno dolgo brez prestanka in odmora. Živi motorji so ti japonski vozači!

Končno se ustavijo, plačajo po 12 sou in stopajo v kreber, mimo hišic, vrtov in ograj iz bambusa. Od povsod diši po rožah, a tiho je, nikjer žive duše. Hipoma obstoje pred velikim lesenim poslopjem brez oken, in Kangoru potrka na vrata.

Skoraj takoj se odpro, na pragu pa se pojavita dve komični ženski, majhni, drobni, starikavi, a z ročicami in nožicami malih otrok. V trenutku ležita obe na obrazih, v trenutku sta zopet na nogah ter se klanjata in smehljata. In sezujeta vsem trem čevljev, jim obujeta vlaknate opanke ter jih med neprestanimi pokloni vedeta po stopnicah v prvo nadstropje. Povsod gladke, enobarvne rogozovine, vse čiste in snažne, brez gube in madeža. A stene bele, brez vsakršne slike ali dekoracije.

Vstopijo v dvoranico, pokrito z lepo rogozovino, a brez vsakršnega pohištva. Stene so iz papirja, in ženski jih razmakneta, da se pojavi v daljavi hrib, po katerem mrgole luči v sveh bojah in velikostih. Ženski prineseta nato velike blazine iz črnega baržuna ter jih položita v krogu sredi dvoranice.

»Večerjo!« je naročil Kangoru in počepnil na blazino. »In potem želimo videti in slišati kaj lepega.«

Za papirnato steno se je slišalo mrmanje več glasov. Ženski sta klanjaje se odstopicali, Buteau je prisedel.

»Presneto nerodno!« je dejal Jack in ogledoval blazino na tleh. »Na tleh sedi le majhen človek. Ako bi si mogel noge odviti ali če bi bil Turek z vrečastimi hlačami...«

Tedaj se je oglasila za steno kitara, in zapela je ženska otožno pesem. Jack je stopil tja in gledal skozi špranjo, ki sta jo tvorila okvirja obeh stisnjenih sten. Večja družba Japoncev je sedela ondi v krogu v širokih kimonih z mahadravimi rokavi.

Čisto kakor ženske. Črni lasje so se jim svetili od pomade, obrazi so jim bili blede, široki, a tako slični, da bi jih ne razločil.

V krogu so bile tri dame v svetlih svilenih kimonih z vezanimi zlatimi netopirji, rožami, metulji, zmaji, gosti črni lasje so jim bili ob straneh kakor priljubljeni, a vrhu glave nakupičeni v debelih zavojih, polnih cvetlic in dolgih igel. Vse tri so majhne, drobne, nežne igračke. Sede; ena brenka, druga poje, tretja se smehlja in si pahlja.

»Pst! Pst! Prihajajo« opozori Kanguru in Jack urno počene na svojo blazino.

Tri služkinje prihajajo s pokloni in sladkim nasmehom ter prinašajo miniaturne štedilnike, v katerih tli oglje, in konvice s čajem. Štedilnike postavijo na tla in nanje postavijo konvice. Nato prinesejo krožničkove, skodelice, čašice in palčice, ki služijo namesto vilic, žlice in nože. In rib, rakov, teletine, kuretine, pa sočivja in sadja. Neprestano strežejo služkinje, neprestano se smehljajo ter se včasih Jacku, ki je neroden ter ne zna jesti s palčkami, zasmeyejo glasno kakor grlice, nedolžno, otroško, a tudi koketno.

Jack pa se loti le teletine in kuretine ter zahteva vino. Prineso ga, sladko je in opojno.

Potem musme izginejo in pritečejo tri gejšice. Tri mucke, ki so res dobrikave, gladke in prožne krotke mačice ter bi se menda rade pestovale. Kangoru in Buteau si posadita vsak svojo v naročje. Le Jack ne ve, kaj bi počel s svojo. A ona ve. Pritiska se k njemu kakor nedolžen otrok, stika po njegovem obrazu, po njegovi obleki, se smehlja, gruli kakor grlica ali golobica ter mu naliva čašo in jo prinaša k njegovim ustom.

Dražestna je, srčkano majcena in elegantna v svojem svilenem kimonu. In dobro diši. Krasne, goste, trde črne lase ima. A komično je našminkana. Lici sta ji polni in čisto beli, a v sredi lic ima okrogel rdeč tolar; usta so ji bujna in karminasto rdeča, a spodnja ustnica ji je celo pozlačena. Tudi grlo ima belo našminkano; toda tilnik ji je porasel z gostimi črnimi dlačicami, mehki kakor svila, zato tilnik ni pobeljen, nego kaže naravno rumenkasto polt. Mandelnaste temne, majhne, kakor dremotne oči zasenčujejo dolge resaste trepalnice. Krasna je za japonski okus, Jacku pa se zdi le dražestna, originalna igračka. Iz širokih rokavcev ji gledajo drobne ročice, ki ne morejo mirovati niti trenotek in jih mora Jack loviti neprestano. Nikakega poželenja ne občuti do te ženske, ki je kakor nerazvito otroče.

Buteau pa se valja s svojo gejšico po preprogi in krohotu. In Kangoru je pozabil na vse in se srčka s svojo cvetko kakor pastirček s pastirico na pašni. In kmalu se dvigneta, vzameta vsak svoje dekle na roko ter ju odneseta.

Sam ostane Jack s svojo mucko, ki že omaguje v ljubeznivostih in mu leže z glavico na prsi. Dolgo časi se lepota, iztegne roko in se igra s papirjem, ki je ostal na prostoru, na katerem se je šalil Buteau. In dvigne tisti papir, ga razgrne. Časopis je! Jack seže po njem: ameriški dnevnik. Poboža ji ročico, vzame časopis in ostrmi. Chicagoški »Herald«!

Zaboga, glas iz Pollyne domovine! Preletel borzna poročila, vzkrikne, se glasno zasmeye, objame gejšico in jo stiska, stiska in poljubi na njen rumeni vrat ter vzklika: »Polly! Polly!«

»Herald« poroča, da bakrovi papirji v svoji vrednosti naraščajo. Neznatno, a vztrajno! Vsak dan... senzacija! O, Hegan! O, Polly!

Vsa srečna se je gejša oklenila Jacka. Toda Jack je vstal, vtaknil »Herald« v žep, izročil gejšici bankovec za sto rubljev in odšel.

Hotel si je poiskati v luki hotel, da bi lahko nadziral prihajajoče parnike. Nasproti luke je našel angleški hotel »Tokio«. Najel je sobo in opolnoči je že trdno spal.

In naslednje dni je čakal parnike in tujce, a Polly in Dodda ni bilo. Poiskal je Buteau in mu vrnil »Herald«, tudi s Kangorom se je sestajal, in delali so izlete skupaj, toda v čajarne ni maral več. Gejšice so mu bile zaprne. Vsaj tako je trdil.

Že je minil teden in še drugi, a Jack je še vedno čakal Polly in Dodda. Postajal je nestrpen. Tu je opazil nekega popoldneva, ko je stopal baš mimo ameriškega konzulata, da je pridvela jinrikša in je stopil iz nje Bobby Dodd.

»Oha!« si je dejal Jack, tukaj sta in zdajle si gre izposlovat tiralnico za menoj ter legitimacijo, da me sme na japonskih tleh aretirati. Ne boš, bratce! Zdaj treba le zvedeti, kje je Polly, potem se odpeljemo počasi skupaj domov.«

Čakal je, skrit za čajarno, kjer je stalo nekaj džinov s svojimi vozički. Dolgo ni bilo Dodda. Ko pa je prišel in stopil v jinrikšo, je skočil tudi Jack v svojo in velel džinu, naj vozi za prednico. Le toliko se je nalašč pomudil, da je bilo med vozičkoma dovolj razdalje.

(Dalje prihodnjič.)

Mali oglasi, ki služijo v posredovalne in socialne namene občinstva; vsaka beseda 30 p, najmanjši znesek Din 5.—

Mali oglasi

Zenitve, dopisovanje in oglašitve trgovskega ali reklamnega značaja; vsaka beseda 50 p, najmanjši znesek Din 10.—

Staronemško pohištvo
po ceni prodam. Vprašati v gostilni pri »Zelenem vencu«, Danjkova ulica št. 10. 680

Električni prahožer
(Staubsauger) z ali brez postrežbe Din 15 ali 10 na uro posojuje Kočevar, Cankarjeva 14. Telefon 401. 742

Električni aparat
za znaženje poda z ali brez postrežbe Din 12 ali 7 na uro posojuje Kočevar, Cankarjeva 14. telefon 401. 743

Najugodnejša prilika
za oddajo stanovanj, sob, lokalov, gostiln — prodaja hiš, posestev — brezplačna prijava v posredovalnici »Marstans«, Maribor, Koroška c. 10. 760

Vafeljne za sladoled,
vseh vrst kekse, biškote in drugo najfinerše pecivo priporoča delikatesna trgovina Franc Kurinčič, Aleksandrova c. 31, poleg glavnega kolodvora. Zaloga slovitih domače tvornice keksov V. Bizjak in drug, Rog. Slatina. 369

Spominjajte se CMD!

za splave, za živino, za perilo, uzde, štrange, gurte (izdelek tvrdke Sinkovec) na debelo in drobno priporoča **Drago Rosina - Maribor** 599 Vetrinjska ulica 26.

Prvovrstna čevljarska delavnica

sprejema vse vrste popravila brez izjeme ter izdeluje čevlje in pletene sandale po meri. Postrežba točna! 696 Cene nizke!

Rudolf Monjac, Maribor, Jurčičeva ulica št. 9

Volneni deleni

od 18 Din naprej, sukno od 26 Din naprej itd. dekler traja zaloga se dobi pri 6a

I. Trpin-u, Maribor, Glavni trg 17

DUNAJSKI VELESEJEM

4.—11. septembra 1927.

POSEBNE PRIREDITVE:

Belgijska razstava, italijanska razstava, japonska razstava. Tehnične novosti in iznajdbe. Velesejem hotelskih potrebščin. Reklamna razstava. Radio velesejem. Dunajski modni salon kožuhovine.

Brez vizuma! S sejmisko izkaznico in potnim listom prost prehod meje v Avstrijo! Madžarski vizum se bo pa dobil proti sejmiski legitimaciji na meji. Znatne vozne ugodnosti in popusti na jugoslovanskih, madžarskih in avstrijskih železnicah, na Donavi in Jadranskem morju kakor tudi zračnem prometu.

Pojasnila vseh vrst kakor sejmiske izkaznice (à Din 40) pri Wienermesse Aktiengesellschaft Wien VII., Bezirk Messeplatz 1, kakor tudi v dobi lipskega jesenskega velesejma pri pojasnilnem uradu v Leipzigju Österreichisches Messehaug Hainstraße 16-18 in v vseh častnih zastopstvih v Mariboru:

Filijalka Ljubljanske kreditne banke, prvi Jugosl. Transport d. d., Schenker & Co., Meljska cesta 16.

Tujaka prometna zveza za mariborsko oblast. 735

Kyffhäuser-Technikum

Frankenhausen (Nemčija)

Ing. sola za avto- in strojepradbo, elektrotehniko. Posebni oddelki za poljedel. stroje in zrakoplovno teh.

Na Novo!

Na Novo!

Na novo otvorjena trgovina pletenin

Ženko Hribar

Celje, Slomškov trg št. 1 (pri farni cerkvi) priporoča cenj. občinstvu svojo veliko tovarniško zalogo pletenih izdelkov, kot: **nogavice, rokavice, pleteno perilo, športne telovnike vseh vrst l. t. d.** po dnevni konkurenčni ceni.

Postrežba prvovrstna!

Na debelo!

Na drobno!